

Ιδιοκτησία στο φυσικό περιβάλλον

Σπυρος Β. Μπαζινας – Ανώτερο στέλεχος της

Νομικής Υπηρεσίας του ΟΗΕ στην Βιέννη

Κύριε διευθυντά

Η λογική των λεγομένων του κυρίου Κονιδάρη για το ότι η απόκτηση εμπραγμάτων δικαιωμάτων πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το 1946 κρίνεται κατά το δίκαιο που ίσχυε όταν τα δικαιώματα αυτά αποκτήθηκαν, δηλαδή το Ρωμαϊκό δίκαιο, αλλά και για την αναγνώριση από το ελληνικό κράτος τίτλων που στηρίζονται σε χρυσόβουλα, σιγίλια και φερμάνια, **καθώς και για την σημασία τους για τα Ορθόδοξα Πατριαρχεία**, είναι προφανής και σε μη νομικούς. Ομως ενώ συμφωνώ μαζί σας ότι το θέμα δεν είναι κυρίως νομικό, αλλά πολιτικό και κοινωνικό, θα ήθελα να τονίσω ότι η ανάλυση που κάνετε δεν είναι η μοναδική δυνατή και να σκιαγραφήσω σύντομα και την άλλη πλευρά.

Στο οικολογικό θέμα πρώτα. Μπορεί κανείς βάσιμα να ισχυριστεί ότι το φυσικό περιβάλλον το προστατεύει καλύτερα το Δημόσιο από το Αγιον Ορος; Το Αγιον Ορος ως Εκκλησία σέβεται το φυσικό περιβάλλον σαν δημιούργημα του Δημιουργού. Το Δημόσιο, όπως και όλος ο κόσμος, το αντιμετωπίζει σαν... [\(περισσότερα...\)](#)